

Νέον φυτεύουσα κόρον
 Δαίμονά τ' ἀπόλεμον,
 Ανιέρον θράσος,
 Μελαίνας μελάθροισιν ἄτας,
 Εἶδομένας τοκεῦσιν.

Δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν δυσκάπνοις (Α. δ.)

Δώμασιν, τὸν δ' ἐναίσιμον τίει

Βίον. Τὰ χρυσόπαστα δ' ἐ-

σθλὰ σὺν πίνῳ χερῶν

Παλιντρόποις ὄμμασι λεί-

πουσ', ὅσια προσέβα,

Δύναμιν οὐ σέβουσα πλού-

του παράσημον αἴνω·

Πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾶ.

Ἄγε δὴ, βασιλεῦ, Τροίας πολίπορθ',

Ἀτρέως γένεθλον,

Πῶς σε προσεῖπω; πῶς σε σεβίζω,

Μήθ' ὑπεράρας, μήθ' ὑποκάμψας

Καιρὸν χάριτος;

Πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι

Προτίουσι, δίκην παραβαίνοντες.

Τῷ δυσπραγοῦντι δ' ἐπιστενάχειν

Πᾶς τις ἔτοιμος· δῆγμα δὲ λύπης

Οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προσεφικνεῖται·

Καὶ ξυγχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς